

Зенон МИХЛИК
(Чернівецька
область)

Уже й донечка виросла,
а копії її колисочки підтримують власну
справу батька

53

Уявіть собі колисочку, яка наче... огортає-оповиває малятко. Така незвичайна форма, на переконання директора МПП «Веселка» Георгія Мітріка, зберігає особливу ауру материнського тепла. Позитивну енергію додає також бук (усі вироби виготовляються лише з цільної деревини). До слова, надихнула Георгія Ілліча створити такий образ (слово «виріб» у цьому контексті видається дещо казенним) радісна подія з особистого життя: народилася донечка Анастасія. Отож щасливий татусь, у якого хист і до малювання, і до художньої різьби, і до столярної справи, почаклував-пофантазував над буковими полінами... Минули роки, донечка вже підросла, а копії її колисочки й дотепер виготовляє «Веселка». Бо є попит: демографічна криза, слава Богу, минає, заворушилися лелеки...

Директор МПП «Веселка» Георгій Мітрік

Однак чорною хмарою насунула інша криза – фінансова. Почали зупинятися або працювати з перебоями підприємства, зокрема й у Сторожинці. А «Веселка» надалі виграє яскравими барвами на небосхилі вітчизняної економіки. І що важливо: досі тут регулярно отримують зарплату понад 60 працівників.

– Звісно, підтримувати виробництво на рівні, якого ми вже досягли, стало важче: матеріали подорожчали, прибутки мізерні, коливання курсу валюти непередбачувані (деякі комплектуючі імпортуємо), – каже Г. Мітрік. – Також неможливо скористатися банківськими кредитами. Утім, це відчувають товаровиробники в усій Україні. Однак фінансова криза, на мою думку, має й позитив, бо глибше висвітлила недоліки нашої економіки. Приміром, не по-господарськи використовуємо ми багаті природні ресурси. Скажімо, з нашої області масово експортується за кордон необроблена деревина, передусім цінний бук. А пізніше повертається у вигляді готових дорогих меблів. А хіба перевелися наші буко-

винські майстри? Та якби їм ще й таке, як за кордоном, обладнання, то відбою від покупців не було б.

Зрештою, Георгій Мітрік довів це особистим прикладом. На початку 1990-х першим у Сторожинці створив сімейний кооператив, який виготовляв різноманітні вироби з дерева. Коли мода на сувеніри минулася й «фірму» треба було згорнути, переорієнтувалися на дерев'яні світильники: кілька зразків запропонували Львівському електроламповому заводу й отримали замовлення на цілу серію. Виробництво розширили, узявши в оренду напівзруйнований склад, який відбудували, прикупили деякі верстати, створили ще кілька десятків робочих місць. Та з часом Мітрікові спільне виробництво почало «муляти»: монотонна робота, кожен новий задум треба узгоджувати з львівськими партнерами... Інша річ, коли фантазія художника, дизайнера втілюється «в оригіналі», коли її не підрізають крила чийсь застереження, до того ж не завжди фахові.

Так народилася ота згадана колисочка, а за нею ліжечка, столи,

стілець, шафки... Загалом в асортименті – 60 найменувань. Попит на них великий не лише в Україні, й у сусідній Молдові. Отож тісно стало в тому складі.

Наступне розширення «Веселки», продукція якої встигла здобути національну відзнаку якості «Вища проба», заслуговує на особливу увагу. Мітрік примітив єдине вціліле приміщення колишнього молочно-товарного комплексу на околиці Сторожинця. Колись там трудилася і його мати. А після розвалу колгоспу корівники почали розбирати «на паї». Уже дійшла була черга й до цього, але врятував Георгій Ілліч: під заставу власного майна взяв кредит у банку та розрахувався з пайовиками, котрих ублажав не руйнувати будівлі, бо ще може приносити користь людям.

Звичайно, доклав багато праці й коштів, щоб змінити інтер'єр приміщення, розгорнути нові технологічні лінії. І колишній корівник, який напував діток молочком, знову прислужився їм – зручними й красивими меблями.